

faar en vis Pligt til at udøve Kontrol paa Generalforsamlingen, og som jo ogsaa gennem Repræsentantskabsmøderne faar Lejlighed til at underkaste Direktionens Handlemaade Kritik. Jeg kan slet ikke tænke mig, at en saadan Omordning af de selvsupplerende Sparekassers Forhold paa nogen Maade skulde kunne bidrage til at svække Tilliden til dem.

Det ærede 12te kongevalgte Medlem (Deutzer) fremsatte nogle Bemærkninger, i hvilke han gjorde sig til Talsmand for den Opfattelse, at det kunde være betænkeligt at gennemføre just disse Lovforslag paa det nuværende Tidspunkt. Det forekommer mig, at naar man vil lovgive paa dette Omraade, maa Lovene have en saadan Karakter, at man kan opleve endog meget kritiske Perioder, uden at der opstaar alvorlige Ulemper for de Pengeinstitutter, der lovgives om, og jeg synes ogsaa, at det Resultat, jeg uddrog af det ærede 12te kongevalgte Medlems Udtalelser, var det, at foruden de Betæneligheder, han maaske i Forvejen havde ved enkelte af de Bestemmelser, som her er foreslaaede, understreger den nuværende Situation for ham i meget høj Grad Betæneligheden ved disse samme Bestemmelser. Det, synes jeg, maa føre til det Resultat, at man tager nærmere under Overvejelse de Bestemmelser, som der fra mange Sider er udtalt Frygt for, enes om at lade dem udgaa af Lovforslagene og saa gør Forsøg paa at gennemføre disse i den ændrede Affattelse.

Paa den anden Side vil jeg gerne overfor det ærede kongevalgte Medlem udtale, at just de nuværende vanskelige Forhold og de vanskelige Forhold, som vi vel sagtens kan vente i et ikke kort Tidsrum ogsaa efter Krigens Ophør, gør det for mig særdeles ønskeligt, at man naar til et godt Resultat med Hensyn til Lovgivningen paa dette Omraade. Jeg tror, det vil være af ganske stor Betydning, at vi faar begyndt paa Lovgivningen, f. Eks. paa Bankernes Omraade, og at vi faar den meget forældede Sparekasselovgivning bragt ind i et bedre Spor. Det vil være af Betydning, at Statsmagten gennem de to Inspektører faar nogen Indflydelse paa, hvorledes Pengeinstitutterne arbejder, og hvorledes de opfatter deres Kald, deres Virksomhed. Og det vil ikke mindst have sin Betydning, at ikke blot Organisationsforholdene, men ogsaa Regnskabsforholdene bringes ind i saadanne Former, at Pengeinstitutternes Regnskaber kan tjene til at oplyse Tingenes

Sammenhæng, medens de, som de nu foreligger, virkelig i mange Tilfælde snarere tjener til at tilsløre de sande Forhold. Jeg er overbevist om, at naar man ved denne Lovgivning udelukkende tager Sigte paa at tilvejebringe klare og redelige Organisationsforhold og Regnskabsforhold, saa tilføjer man ikke hverken Pengeinstitutionerne eller Næringslivet, som er afhængigt af deres Trivsel, nogen Skade. Men jeg mener, at man maa snarere være bange for at faa for mange Bestemmelser end for at faa for faa, og jeg kan derfor næsten paa Forhaand udtale Sympati for de fleste af de Bestræbelser, som under denne Forhandling har gjort sig gældende for at udstrege, for at føre visse af de foreslaaede nye Bestemmelser ud af Lovforslaget. Jeg vil dog sige, at selvfølgelig maa man gøre Indrømmelser overfor de Forlangender, som er stillede fra store Dele af det andet Tings Medlemmer. Disse Indrømmelser mener jeg er fornødne, for at man overhovedet kan faa et Resultat igennem.

Som en saadan Indrømmelse vil jeg nævne Rentebestemmelsen. Jeg tror ikke, at det lader sig gøre at gennemføre denne Lovgivning, uden at man imødekommer Folketingets saa stærkt udtalte Ønske om en Rentebestemmelse, og naar jeg er gaaet med til denne Rentebestemmelse, saa skyldes det ingenlunde, at jeg har kunnet erkende det rigtigt at have en saadan Bestemmelse i og for sig, men det skyldes, at denne efterhaanden under Forhandlingen har faaet en saadan Form, at jeg ikke mener, den kan gøre nogen Skade. Den vil yde Pengeinstitutter det tilstrækkelige Spillerum for Rentens Højde, saaledes at de ikke bliver skadet i deres Forretning, og dette Hensyn er for mig selvfølgelig i denne Forbindelse meget afgørende. Dette Hensyn tror jeg ogsaa, man fra anden Side kunde tage, selv om det ikke stemmer med de rigtige teoretiske Bemærkninger og Anskuelse, som er fremkommet.

Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) stillede et bestemt Spørgsmaal til mig om, hvorledes den saa meget omtalte Maksimalrentebestemmelse skulde forstaas, hvorvidt man ved Udregningen skulde lægge Køberkursen eller Sælgerkursen til Grund, eller muligt en Mellekurs. Jeg er maaske ikke helt i Stand til at besvare dette Spørgsmaal nøjagtigt i dette Øjeblik. Meningen er jo at konstatere, hvad man vilde kunne faa i Udbytte ved at anlægge sine Penge i Kreditforeningsobligationer, og jeg vilde tro, at